

ת"ד 7311/10/14 - מדינת ישראל נגד גירון גנדי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 7311-10-14 מדינת ישראל נ' גנדי

04 יוני 2017

פרק 06/00002138/13

לפני כבוד השופט, סגנית נשיאה טל אוסטפלד נאוי
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
גירון גנדי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מתמחה מור
משולם
ב"כ הנאשם - עו"ד רופא
הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות בעבירות של **אי ציות לאור האדום ברמזור**, בניגוד לתקנה 64(ה) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**"), סעיף 68 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"), **נהיגה רשלנית אשר גרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש**, בניגוד לסעיף 38(3) ו-62(2) לפקודה, **הפקרה לאחר פגיעה בתאונה בה נפגע אדם**, בניגוד לסעיף 64א(ב) לפקודה, **נהיגה בשכרות**, בניגוד לסעיף 62(3) וסעיף 64ב(א)(2) לפקודה, **נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים**, בניגוד לתקנה 62(2) לתקנות.

ביום 29.9.12 בסמוך לשעה 21:45, נהג הנאשם ברכב מרכב מסוג סאנגיונג רודיוס כשלצידו אשתו, ברחוב זרובבל בפתח תקווה, מדרום לצפון, בנתיב הימני, לעבר צומת זרובבל- גת רימון (להלן: "**הצומת**"). הנאשם נהג בהיותו שיכור ותחת השפעת משקאות משכרים כאשר נמצא בגופו תוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל בסם הקנביס, בריכוז של 323 ng/ml.

אותה העת, נהג א פ (להלן: "**הנהג המעורב**") באופנוע מסוג יאמה בכביש 471 בפתח תקווה, ממזרח למערב והתקרב לצומת בכוונה לפנות שמאלה ועצר בשל מופע האור האדום ברמזור. בהתחלף האור לירוק, הנהג המעורב החל בנסיעה. הנאשם, באותה העת, נכנס לצומת בניגוד לאור האדום שהופיע ברמזור בכיוון נסיעתו. הנאשם פגע עם הפינה הימנית של הרכב בחזית האופנוע. כתוצאה מהפגיעה ומעוצמתה, הסתובב האופנוע ימינה והתחכך עם דופן שמאל בדופן הימנית של רכב הנאשם. הנהג המעורב הועף לשולי הדרך.

הנאשם המשיך בנסיעה מבלי שעמד על תוצאות התאונה, מבלי להזעיק את כוחות ההצלה ומבלי שהמתין למשטרה. לאחר שעבר שני רמזורים נוספים, עצר הנאשם בצד הדרך ופגש בעוברת אורח שצילמה אותו ואמרה לו שהיה מעורב בתאונה ושברח מהמקום. הנאשם התקשר למשטרה והתבקש לחזור למקום.

בשעה 22:20 חזר הנאשם למקום התאונה כשהוא מדיף ריח של אלכוהול, ביצע בדיקה באמצעות מכשיר ה"נשיפון" שלא הניבה תוצאה וסרב לבדיקה נוספת. הנאשם החל לקלל ולגדף את השוטרים שהיו במקום. בגופו של הנאשם נמצאו שרידי סמים ואלכוהול.

כתוצאה מהתאונה נחבל הנהג המעורב ואושפז, נגרמו לו שברים בצלעות, פגיעות בעמוד השדרה, שבר בירך שהצריך ניתוח וקיבוע, קרע בחזה שהצריך החדרת נקז, קרע בטחול, שפשופים בפניו ובגפיים וחבלת ראש שהצריכה אשפוז במחלקת שיקום נפגעי ראש.

הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2003 ולחובתו 15 הרשעות תעבורה, ביניהן עבירות של סטייה מנתיב נסיעה, שלוש עבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מסירת פרטים בתאונה מסוג "נזק בלבד", אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים את החצייה בבטחה, אי ציות לתמרורים, סיכון הולך רגל במעבר חציה בנסיבות מחמירות ונהיגה במהירות.

לחובת הנאשם שלושה חודשי פסילה מותנים שנגזרו עליו, בין היתר, בתיק ת.ד. 12079/09 בבית המשפט לתעבורה בתל אביב ביום 10.10.10. עותק מפסק הדין הוגש לעיוני.

לנאשם אין עבר פלילי.

טיעוני הצדדים לעונש

המאשימה ציינה בפתח דבריה את העובדות בהן הורשע הנאשם תוך שהיא מציינת כי מדובר במעשים קשים וחמורים המחייבים ענישה של מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח. המאשימה ציינה את הערכים שנפגעו: המוסרי - שמירה על הסולידריות ושלום הציבור.

הפרקליט הדגיש את שיחת הטלפון שערך הנאשם למשטרה כאשר מסר בה פרטים שגויים, לפיהם מצבו של הנהג המעורב "בסדר", וזאת בניגוד למצבו הקשה בפועל, ולהתנהגותו של הנאשם כאשר חזר למקום התאונה עת גידף את השוטרים והטיל את האשמה על הנהג המעורב. הפרקליט אף עמד בטיעוניו על תחושת ההפקרה אותה תאר בעדותו הנהג המעורב.

המאשימה ציינה כי מאחר ומדובר ברצף עבירות, היא מעמידה את מתחם הענישה בנוגע לרכיב המאסר בעבור כל

העבירות יחד, בין 18 חודשי מאסר ל-42 חודשים. לשיטתה, לא מדובר ברשלנות רגעית אלא באירוע מתמשך.

המאשימה אף עמדה בטיעוניה על החבלות הקשות שנחבל הנהג המעורב לרבות חבלת הראש שהצריכה אשפוז ממושך, קרע בחזה שהצריך החדרת נקז, שברים בצלעות, פגיעה בעמוד השדרה, שבר בירך שהצריך ניתוח וקיבוע עם מסמרים, קרע בטחול ושפשופים בפנים. התובע הוסיף כי לגופו של הנהג המעורב הוחדר קטטר, הוא נאלץ להיעזר בשחרורו מבית החולים בהליכון, נדרש לעזרה בלבוש וברחצה, עבר טיפולי פיזיותרפיה וסבל מהקאות.

הנהג המעורב העיד שכיום רגלו האחת שלו קצרה מהאחרת ב 3 ס"מ, כי בעקבות התנהגותו נוכח קרות התאונה, אמו סילקה אותו מהבית וכי התמכר למשככי כאבים וסובל מחולשה בגוף ובעיות אכילה. עוד ציין הנהג המעורב, כי אין באפשרותו לעמוד על הרגליים זמן ממושך, כי איבד את ההכרה בתאונה, וכיום סובל מסינדרום, בעבר היה לו קושי להטיל את מימיו וצרכיו, וכי מאז התאונה אינו עובד.

הפרקליט התייחס בטיעונו **לעפ"ת 13-01-53997, וייצמן נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בקלות ראש, גרימת חבלה של ממש, הפקרה בניגוד לסעיף 64א(א) לפקודה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה בשכרות, ואי ציות לאור האדום ברמזור. הפרקליט ציין כי הנאשם שם צירף תיק נוסף והורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, שימוש במרמה ברישיון נהיגה וללא ביטוח ובית המשפט גזר על הנאשם 3 שנות מאסר, 15 שנות פסילה, ופיצוי לנפגע בסך של 5,000 ₪.

עפ"ת 12-4906 ווסה נ' מדינת ישראל, שם הורשע הנאשם בעבירה של הפקרה בניגוד לסעיף 64א(א) לפקודה, נהיגה בשכרות, באחריות לתאונה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, שימוש ללא רשות ברכב והחזקת סם. הנאשם נדון ל-4 שנות מאסר.

עפ"ג 15-03-26273 פדילה נ' מדינת ישראל, שם הורשע הנאשם בעבירת הפקרה בניגוד לסעיף 64א(א) לפקודה ובית המשפט העמיד את מתחם הענישה, בעבירת ההפקרה בלבד, על 8 חודשי מאסר עד 36 חודשים. הנאשם נדון ל 20 חודשי מאסר בפועל ו-12 שנות פסילה.

עפ"ג (מחוזי באר שבע) 14-03-45428 יורי לברנוב נ' מדינת ישראל, בית המשפט המחוזי אישר עונש של 30 חודשי מאסר בגין הפקרה בניגוד לסעיף 64א(ב) לפקודה, נהיגה בשכרות, בפסילה ובמהירות העולה על המותר. בית המשפט העמיד את מתחם עונש המאסר על 8 עד 40 חודשים.

לאור הפסיקה, ביקשה המאשימה להעמיד את מתחם הענישה על 18 עד 42 חודשי מאסר ועתרה לגזור על הנאשם פסילה ממושכת לתקופה של מספר שנים, מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס ופיצוי.

המאשימה סבורה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה, כך שייגזרו עליו 36 חודשי מאסר כאשר הנאשם לא הודה בעבירה ונוכח עברו התעבורתי המכביד.

הסנגור בפתח דבריו ציין, כי הנאשם חזר למקום כמעט מיד לאחר התאונה ויש לזקוף זאת לזכותו. הסנגור הבדיל תיק זה מפסק הדין בעניינו של שושן ברבי (ת"פ 12-09-36216) אשר נלכד רק כעבור שלושה ימים מקרות התאונה. הסנגור הדגיש כי הנאשם נעדר עבר פלילי ומעולם לא ריצה עונש מאסר. בעניין העבירה שבעברו של אי מסירת פרטים

ציין הסנגור, כי מדובר בעבירה מסוג נזק בלבד משנת 2008. הסנגור הוסיף, כי מצורת ואופן דיבורו של הנאשם, כאשר גידף וקילל, ניתן להתרשם ממצבו הנפשי של הנאשם אשר היה נתון תחת השפעת אלכוהול ויכול והדבר יצר תחושה כלשהי אצל המאשימה שבחרה להאשימו בסעיף אישום חמור.

הסנגור ביקש שלא להחמיר עם הנאשם מכיוון שהשתמש בזכותו לכפור באשמה וכמו כן סבר כי יש להתחשב במועד ביצוע העבירה, בשנת 2012 כאשר כתב האישום הוגש שנתיים מאוחר יותר לאחר שהנאשם עבר כבר דרך בחייו.

הסנגור ציין כי מדובר בנאשם בן 48, אב לשלוש בנות בגילאי 7, 13 ו- 26, אשר עבד כמנופאי. כיום, ציין הסניגור, הנאשם סובל מבעיות רפואיות של לחץ דם, סכרת ובעיות גב.

לגבי הנפגע בתאונה, א פ, ציין הסנגור כי יתכן והקשיים הנפשיים מהם הוא סובל, לא נגרמו כתוצאה מהתאונה.

הסנגור ביקש מבית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם ברף הענישה הנמוך.

הסנגור הפנה לפסיקה:

ת"פ (מחוזי חיפה) 45417-03-14 מדינת ישראל נ' ראמי קורדי, שם הורשע הנאשם בהפקרה בניגוד לסעיף 64א(ג) לפקודה ודובר על מקרה חמור של נאשם שנמלט מהמקום מבלי להגיש עזרה ולדווח לכוחות ההצלה, נגרמו חבלות קשות, לחובת הנאשם היה עבר פלילי, ובית המשפט הסתפק בענישה של 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ע"פ 3258-16 אולג וולקוב נ' מדינת ישראל, שם נקבע מתחם ענישה בגין עבירת ההפקרה בניגוד לסעיף 64א(ג) לפקודה בין 12 עד 48 חודשי מאסר. הנאשם הסגיר עצמו ובית המשפט גזר על הנאשם 15 חודשי מאסר.

עפ"ת (מחוזי באר שבע) 20904-06-15 שלמה חיים נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירת הפקרה בניגוד לסעיף 64א(א) לפקודה. בית המשפט המחוזי המתיק את העונש מארבעה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לחודשיים מאסר בדרך של עבודות שרות.

הנאשם, ציין בפני בית המשפט כי התאונה השפיעה עליו ועל משפחתו כלכלית ונפשית, כי הוא מבין כעת את הטעות שעשה ומביע את צערו.

הנאשם ציין את נסיבות חייו, את העובדה כי איבד את מקצועו כמנופאי לאחר שהמכון הרפואי לבטיחות בדרכים שלל את רישיון נהיגתו והוא אינו יכול לחדשו נוכח חובותיו הכספיים.

הנאשם המשיך וציין כי הוא תומך בהוריו הקשישים, כאשר אביו נעזר בכסא גלגלים וסבל פעמיים מארוע מוחי, הוא אינו עברין, לא היה בכוונתו לברוח מהמקום ובאותה העת התנהג כפי שהתנהג לאחר שצרך אלכוהול. הנאשם ביקש שבית המשפט ימנע מלגזור עליו עונש מאסר אלא קנס בכדי שיוכל להמשיך ולפרנס את משפחתו.

דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

כאמור, הנאשם נכנס אל הצומת כאשר האור האדום דלק ברמזור, כשהוא שיכור ונתון תחת השפעת סמים, פגע עם רכבו באופנוע, רוכב האופנוע הועף אל הכביש ונגרמו לו חבלות קשות. הנאשם המשיך בנסיעה מבלי שעמד על תוצאות התאונה ועצר רק לאחר כ-2 קילומטרים מהמקום. אז, התקשר למשטרה ומסר שמצבו של רוכב האופנוע "בסדר". לאחר מכן, נסע לביתו ומשם חזר למקום התאונה.

לא מדובר כאן בכישלון רגעי או מעידה חד פעמית. הנאשם במודע הכניס עצמו למצב שכרות וערפול הסמים. פגע באדם והמשיך בנסיעה מהמקום.

לעבירת ההפקרה תכלית משולשת; הושטת עזרה רפאית והצלת חיים, סולידריות חברתית וחקירה ממצה של התאונה ויפים לעניינו דברי בית המשפט המחוזי בבאר שבע בת"פ 5997-04-15 **מדינת ישראל נ' אליעזר עייני**:

"הערכים החברתיים העיקריים המוגנים בעבירת הפקרה אחרי פגיעה הינם קדושת החיים ושמירת הגוף של נפגעי תאונות הדרכים. לצדם, מוגנים בעבירה זו ערכים חברתיים נוספים ובהם, קיום חקירה ממצה לבירור נסיבות התאונה והגורמים לה והבאת האחראים לדין, והפנמת ערכים של עזרה הדדית וסולידריות חברתית."

יש להילחם בעבירה זו ולעקור אותה מן השורש. ראה ע"פ 3626/01 **וויצמן נ' מדינת ישראל**:

"עבירת ההפקרה אחרי פגיעה עבירה קשה היא; לא עוד אלא שעבירה היא הפוקדת עצמה עם העבירות שיש בהן כיעור. הנה זה שרוע על הכביש, מתבוסס בדמו, אדם שזה עתה נפגע בתאונה שהנהג היה מעורב בה- אדם שאפשר ניתן לעזור לו, אפשר ניתן להצילו- ותחת אשר יעצור ויושיט עזרה לנפגע, לוחץ הנהג על דוושת ההאצה ובורח מן הזירה למלט את נפשו מחיוב בעונשין. חומרה וכיעור אלה שבמעשה הנהג הביאו לבריאתה של העבירה ולקביעת עונש חמור בצידה: תשע שנות מאסר."

כב' השופט רובינשטיין ציין בע"פ 8748/08 **ירון ברכה נ' מדינת ישראל**, כי נהג שנוהג ובדמו סמים ואלכוהול הופך עצמו ל"**מכונת מוות נעה**" והוסיף:

"ככל שחולפות השנים ומתרבים התיקים חש אני כי יש להחמיר בענישה של מי שנוטל הגה בשכרות וקיפד חיי זולתו למען יראו ויראו. אולי כדאי להדביק פסק דין זה או תמציתו על קירות 'פאבים' - מה שנקרא בעבר בתי מרזח - כתזכורת לבאים בשעריהם."

בע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל נקבע כי מערכת המשפט חייבת לתרום את חלקה ביד עונשית קשה ומחמירה על מנת להרתיע את הנהגים בכביש.

מתחם הענישה

בעפ"ת 13-01-53997, וייצמן נ' מדינת ישראל, קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם הענישה לגבי עבירת הפקרה כעבירה בודדת נע בין 9 חודשי מאסר ל- 24 חודשים. כשמדובר על עבירת הפקרה שאליה מתווספות עבירות נוספות, נע המתחם בין 24 - 42 חודשים (ת"פ 12-06-19779 מדינת ישראל נ' סרחאן). בפסק דין וייצמן הורשע הנאשם בעבירת הפקרה חמורה פחות, בניגוד לסעיף 64א(א) לפקודה, נהיגה בשכרות, אי ציות לאור האדום ברמזור וללא רישיון נהיגה תקף. הנאשם צרף תיק נוסף והורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, שימוש במרמה ברישיון נהיגה וללא ביטוח ובעניין זה, נדון ל- 3 שנות מאסר ופסילה לתקופה של 15 שנים.

בת"ד 11-12-7862 מדינת ישראל נ' שוקי אסור, הורשע הנאשם בעבירות של הפקרה בניגוד לסעיף 64א(א) לפקודה, נהיגה בשולי הדרך, גרימת תאונת דרכים בה נפגע אדם ונהיגה בקלות ראש. הנאשם נדון ל- 34 חודשי מאסר ו- 15 שנות פסילה ובית המשפט המחוזי (בעפ"ת 15-05-54731) הפחית את העונש והעמיד את רכיב המאסר על 30 חודשים ואת רכיב הפסילה על 12 שנים. בקשת רשות ערעור נדחתה על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 3612/16.

בעפ"ת 15-02-24396 עומר פדילה נ' מדינת ישראל, הורשע הנאשם בעבירת הפקרה, ללא אחריות לתאונה, בניגוד לסעיף 64א(א) לפקודה- סעיף בו היסוד הנפשי הינו רשלנות, בעוד סעיף החוק בו הורשע הנאשם, 64א(ב), הינו חמור יותר והיסוד הנפשי הנדרש בו הוא מודעות. שם נדון הנאשם ל- 20 חודשי מאסר. נקבע כי מתחם הענישה נע בין 8 חודשי מאסר ועד ל- 36 חודשים ופסילת רישיון נהיגה בין 4 ל- 15 שנים.

בע"פ 12-4906 ווסה נ' מדינת ישראל, הורשע הנאשם בעבירה של הפקרה בניגוד לסעיף 64א(א) לפקודה, נהיגה בשכרות, באחריות לתאונה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, שימוש ללא רשות ברכב והחזקת סם. הנאשם נדון ל- 4 שנות מאסר ו- 3 שנות פסילה.

בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 14-03-45428 יורי לברנוב נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירת הפקרה בניגוד לסעיף 64א(ב) לפקודה, נהיגה בשכרות, בפסילה ובמהירות ונדון ל- 30 חודשי מאסר. בית המשפט העמיד את מתחם עונש המאסר על 8 עד 40 חודשים.

בע"פ 15/5516 פארס נעיראת נ' מדינת ישראל, הורשע הנאשם בעבירות של הפקרה בניגוד לסעיף 64א(ב) לפקודה. הנאשם לא הואשם באחריות לתאונה ובית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 14/1825 סרחאן נ' מדינת ישראל, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של הפקרה אחרי פגיעה, לאחר שהוסכם כעובדה בין הצדדים, כי לא ניתן להוכיח את אחריותו של הנאשם לקרות התאונה. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם הענישה עונש בטווח שבין 6-36 חודשי מאסר.

בשים לב לפסיקה שפורטה לעיל ובשים לב לנתונים הבאים, אקבע את מתחם הענישה:

1. העבירות שבהן הורשע הנאשם: הנאשם הורשע במספר רב של עבירות ובהן נהיגה כאשר האור האדום דולק ברמזור, אחריות לגרימת התאונה ועזיבת מקום התאונה כאשר היה מודע להתרחשותה. וכל זאת כאשר בגופו הן סמים והן אלכוהול בכמות אסורה;

2. התנהלותו של הנאשם לאחר התאונה: אי החזרת הרכב למקום התאונה, אופן דיבורו כלפי השוטרים במקום התאונה ובתחנת המשטרה (איומים וקללות שאיני סבורה כי על המקלדת לסבול);

3. החבלות החמורות שנגרמו לנהג המעורב, הן על פי המסמכים הרפואיים אשר הוגשו בהסכמה והן על פי עדותו בבית המשפט, כאשר, כאמור, הנהג המעורב אושפז, נגרמו לו שברים בצלעות, פגיעות בעמוד השדרה, שבר בירך שהצריך ניתוח וקיבוע, קרע בחזה שהצריך החדרת נקז, קרע בטחול, שפשופים בפניו ובגפיים וחבלת ראש שהצריכה אשפוז במחלקת שיקום נפגעי ראש.

מכל המפורט, הנני מעמידה את מתחם הענישה בין 18 ל-40 חודשי מאסר ופסילת רישיון נהיגה לתקופה שבין 4 ל-15 שנים.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

בהתאם למצוות המחוקק, על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

עיינתי בעברו התעבורתי של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם נוהג משנת 2003 ולחובתו 15 הרשעות, ביניהן עבירות של סטייה מנתיב נסיעה, שלוש עבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מסירת פרטים בתאונת "נזק בלבד", אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים את החצייה בבטחה, אי ציות לתמרורים, סיכון הולך רגל במעבר חציה בנסיבות מחמירות ונהיגה במהירות.

עברו של הנאשם אינו עומד לזכותו. העובדה כי בעבר גרם לתאונה, גם אם מדובר בתאונת "נזק בלבד", בה לא מסר את פרטיו, מעידה על דרך התנהלותו.

בשיקולי לעונש לקולא, הנני מתחשבת בכך כי הנאשם נעדר עבר פלילי, בעובדה כי חזר למקום התאונה לאחר זמן לא רב, וכן במועד ביצוע העבירה. כן אתחשב בדברי הנאשם במסגרת הטענות לעונש כאשר הנני נותנת משקל מסוים לחרטה שניתן היה להבין מדבריו בפני בית המשפט, מנסיבות חייו כפי שתיאר וממצבם הרפואי של הוריו.

עוד אציין, כי זכותו של נאשם לעמוד על חפותו ולבקש את שמיעת הראיות במלואן, אולם משעשה כן - לא ייחנה מ"הנחת הודיה" הניתנת למי שלקח אחריות לביצוע העבירה ולא פחות חשוב - את אי הנעימות אשר נגרמת באופן טבעי לעדי הראיה ולנפגע העבירה - הנהג המעורב, מניהול ההליך, מעדותם, חקירתם ו"החזרתם" לאותו מאורע טראומתי.

באשר לפסיקה, אליה הפנתה ההגנה, אציין כי לא מצאתי בה הלימה לענייננו:

בת"פ (מחוזי חיפה) 45417-03-14 מדינת ישראל נ' ראמי קורדי, אמנם הורשע הנאשם בעבירה חמורה בניגוד לסעיף 64א(ג) לפקודה כאשר המתלון והנפגע הוא אביו החורג של הנאשם. הנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות

על ביצוע העבירות והביע חרטה כנה ואמיתית ובית המשפט נתן לכך משקל של ממש בגזירת הדין (ראה סעיף 24 לגזר הדין). כמו כן הובאו בחשבון נסיבות חייו הקשות של הנאשם, תמונת חייו הקשה והמורכבת ובית המשפט העדיף את שיקולי השיקום תוך חריגה ממתחם הענישה. כמו כן שם, לא הורשע הנאשם בעבירות נוספות.

גם בע"פ 3258-16 אולג וולקוב נ' מדינת ישראל, לא הורשע הנאשם בעבירות נלוות.

בעפ"ת (מחוזי באר שבע) 20904-06-15 שלמה חיים נ' מדינת ישראל, הומתק עונש המאסר לחודשיים בדרך של עבודות שירות כאשר גם שם לא הורשע הנאשם בעבירות נוספות ובית המשפט התחשב בעובדה כי אחד מאחיו של הנאשם הלוקה באוטיזם היה עימו בעת ביצוע העבירה, דבר שהשפיע על תגובתו ושיקול דעתו של הנאשם.

סוף דבר

לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. מאסר לתקופה של 30 חודשים.**
- 2. מאסר לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירות של הפקרה לאחר פגיעה או נהיגה בפסילה או נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.**
- 3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים.**
- 4. הנני מורה על הפעלת עונש של פסילת רישיון הנהיגה למשך 3 חודשים כפי שפסק על תנאי בית משפט לתעבורה בתל אביב ביום 10.10.10 בתיק ת"ד 12079/09 לריצוי באופן חופף.**
- 5. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.**
- 6. כפי שהבעתי דעתי בפסקי דין קודמים, ההליך הנכון והמתאים לאמוד את סכום הפיצוי, שאין ספק שמגיע לנהג המעורב, הוא ההליך האזרחי.**
- 7. קנס בסך של 10,000 ₪.**
- הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.17 ובכל 1 לחודש שלאחריו. היה ולא יעמוד הנאשם בתשלום במועד, תעמוד יתרת הקנס לפרעון מיידי ותועבר למרכז לגביית קנסות.**

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י' סיוון תשע"ז, 04/06/2017 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת, סגנית
נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאחר ששמעתי טעוני הצדדים, בהתחשב במועד בצוע העבירה, בעובדה כי הנאשם התייצב לכל הדיונים, הנני קובעת כי רכיב המאסר בפועל יעוכב עד ליום 9.7.17 בשעה 10:00 בתנאים המצטברים הבאים:

1. הפקדה כספית בסך של 7,500 ש"ח.
 2. חתימת ערב צד ג' על סך 25,000 ש"ח.
 3. חתימת ערבות עצמית על סך 50,000 ש"ח.
 4. מוצא בזה צו עיכוב יציאת הנאשם מן הארץ.
- אם בידי הנאשם דרכון (ישראלי או דרכון זר), עליו להפקידו במזכירות . מובהר לנאשם כי בסיום ריצוי העונש עליו לעתור לביטול הצו.
- היה ויעמוד הנאשם בתנאים דלעיל, יעוכב ריצוי עונש המאסר בפועל ועל הנאשם להתייצב למאסרו בבית סוהר הדירים ביום 9.7.17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.
- על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

היה ולא יעמוד הנאשם בתנאים דלעיל, רכיב המאסר בפועל לא יעוכב.

ניתנה והודעה היום י' סיוון תשע"ז, 04/06/2017 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת, סגנית
נשיאה